

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. R.

przeciwko S. P.

o wydanie nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 8 kwietnia 2016 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w T.

z dnia 10 września 2015 r., sygn. akt I WSC [...],

**oddala zażalenie i zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę
300 (trzysta) zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 września 2015 r. Sąd Okręgowy w T. sprawdził wartość przedmiotu zaskarżenia wskazaną w skardze kasacyjnej powoda i ustalił ją na kwotę 2.000 zł oraz odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną na podstawie art. 398² § 1 k.p.c.

W zażaleniu powód zarzucił naruszenie art. 398² § 1 k.p.c. przez niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że przedmiotowa sprawa ma charakter majątkowy, w sytuacji gdy dochodzone roszczenie obejmowało wydanie nieruchomości oraz rozgraniczenie spornych gruntów, co warunkuje jego niemajątkowy charakter i w konsekwencji dopuszczalność skargi kasacyjnej. Skarżący wskazał, że w toku postępowania rozszerzył żądanie pozwu o rozgraniczenie, a Sąd Rejonowy w K. przeprowadził takie rozgraniczenie na podstawie art. 36 ustawy - Prawo geodezyjne i kartograficzne (wyrok z dnia 23 lutego 2012 r., sygn. akt I C 7/11).

Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w T. oraz zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania.

Pozwany wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego podnosząc, że w sprawie nie dokonano rozgraniczenia, ponieważ wyrok Sądu Rejonowego z dnia 23 lutego 2012 r., na który powołuje się powód, został uchylony przez Sąd Okręgowy, a sprawa została przekazana Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Słusznie zatem doszło do odrzucenia skargi kasacyjnej powoda, jako nie spełniającej kryterium dopuszczalności ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z poglądem wyrażonym w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2009 r. (IV CNP 114/08, nie publ.) skarga kasacyjna przysługuje od wyroku orzekającego o roszczeniu windykacyjnym niezależnie od wartości przedmiotu sporu, jeżeli w wyroku sąd dokonał rozgraniczenia na podstawie art. 36 Prawa geodezyjnego i kartograficznego i rozstrzygnięcie to zostało zaskarżone.

W sprawie niniejszej, w której oddalone zostało powództwo o wydanie części działki, a następnie apelacja powoda, rozstrzygnięcie takie nie zapadło. Sąd Rejonowy oddalił powództwo w następstwie ustalenia, że przedmiot sporu stanowi własność pozwanego. Ustalenie granicy między gruntem powoda i pozwanego stanowiło przesłankę rozstrzygnięcia co do stanowiącego istotę sporu żądania wydania gruntu. Jest to sytuacja odmienna niż w przypadku, gdy wydanie gruntu

jest konsekwencją rozgraniczenia toczącego się w postępowaniu nieprocesowym. Wówczas niezależnie od wartości nieruchomości postanowienie sądu drugiej instancji podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną na podstawie art. 519¹ § 1 k.p.c. Obecna sprawa jest procesową sprawą o wydanie gruntu, a więc ma charakter majątkowy i dopuszczalność zaskarżenia jej skargą kasacyjną zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia (zob. też postanowienie SN z dnia 15 maja 2013 r., III CZ 24/13, nie publ.).

Uwzględniając wartość przedmiotu zaskarżenia ustaloną przez Sąd Okręgowy wniesiona skarga kasacyjna podlegała więc odrzuceniu.

Z tych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 1 i 3 k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono stosownie do art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.